

ปลูกกระกำไม่ชำซอกเหมือนชื่อ

จะกำเป็นผลไม่ที่มีชื่อของจังหวัดตราด ชื่อไม่ค่อยจะเป็นมงคลถ้าตามภาษาไทย ชื่อนี้หมายถึง ความซอกซ้ำไม่สมหวัง ดังนั้น คนไทยโบราณจึงถือไม่ให้นำมาปลูกในบ้าน เพราะมันหมายถึงการนำเอาความระกำซ้ำซอกมาสู่บ้านเรือน จะทำอะไรก็จะมีขากหนามคุปสรrocต่างๆ มากมาย

ไม่แปลกด้วยนี่จะมีชื่อว่าระกำ เพราะกว่าจะนำมารับประทานได้นั้นยุ่งยากและเสียเวลาเจ็บตัว เพราะต้นของมันจะมีหนามแหลมคม ผลก็มีหนามรอบผล ระกำถ่ายังไม่ถึงระยะเก็บผลผลิต รสชาติจะเปรี้ยวจืด แต่ถ้าถึงระยะเก็บผลผลิตก็จะมีรสชาติหวานอร่อย คุ้มค่ากับการเสียที่ถูกหนามของมันเกี่ยว

จะชอบดินร่วนปนทราย ปลูกได้ทุกภาคทุกพื้นที่ ในดินคร่อมทรายต่ำๆ ขยายพันธุ์โดยการแยกห่อ เผาเมล็ด ชำตา แต่การเผาเมล็ดจะทำให้กลายพันธุ์ได้ ดังนั้นจึงนิยมขยายพันธุ์โดยการแยกห่อ และชำตามากกว่า ปลูกให้ระยะห่างกัน ๖๗๖ เมตร หรือ ๖๘๘ เมตร แต่ปลูกระยะชิดกันอยู่ที่ ๓๙๔ เมตร หรือ ๔๙๔ เมตรได้

ต้นจะออกดอกแล้วได้ แต่จะไม่ทนกับสภาพน้ำท่วมขึ้นได้นาน การปลูกจะต้องมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และยิ่งบำรุงต้นดีก็จะมีอายุอยู่ได้ถึง ๑๐๐ ปี มันจะเจริญเติบโตได้ดีในที่น้ำดินมีความชื้นสูง ควรใช้เศษพืชแห้งคลุมหน้าดินไว้ โดยเฉพาะต้นยังเล็กอยู่ ต้องให้น้ำ ๒-๓ วัน/ครั้ง ถ้าต้นโตขึ้นก็เว้นระยะการให้น้ำเป็น ๗-๑๐ วัน/ครั้ง ถ้าจะให้ดีควรจะปลูกร่วมกับพืชให้ร่มเงากับมันเพื่อบังแดด

จะสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้เป็นอย่างดี เพราะจะทำที่ถึงระยะเก็บผลผลิตจะมีรสชาติหวานอร่อย จึงมีผู้ปลูกจะขาย่อ่างเป็นลำเป็นสันเพื่อการพาณิชย์ โดยเฉพาะที่จังหวัดตราด จะมีการจัดเทศบาลจะกำหนดกัน ฉะนั้นการปลูกจะทำจึงไม่จะชำซอกเหมือนกับชื่อของมัน เพราะสามารถสร้างรายได้มากๆ ให้กับเกษตรกรอีกด้วย

ที่มา: นิตยสาร Nim (นิมชีลิง) หน้าที่ ๓๙-๔๐

